

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 11C/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320201430
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Pytliaková Dr.
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:5320201430.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Adrianou Pytliakovou, PhD. v spore žalobkyne: P. U. M., O.. X.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX B., zastúpená hbr advokáti, s.r.o., Štefánikova 15, 811 05 Bratislava, IČO: 47 239 310 proti žalovanému: Lesné spoločenstvo Kysučné, s.r.o., Makov 121, 023 56 Makov, IČO: 36 005 843, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, o zaplatenie 4.250,- € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni sumu 3.734,34 € s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.078,09 € od 29.4.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.593,75 € od 1.1.2019 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.062,50 € od 1.1.2020 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet žalobkyne:
IBAN: SK05 1100 0000 0026 1423 7714.

II. Vo zvyšnej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 75,74 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 28.4.2020 žiadala, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni 4.250,- € spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.593,75 € od 1.1.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.593,75 € od 1.1.2019 do zaplatenia a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.062,50 € od 1.1.2020 až do zaplatenia. Návrh odôvodnila tým, že je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci U., kat. územie U., okres Č., evidovaných Okresným úradom Č., O. G. Č.. XXXX R. Č.. XXXX v spoluvlastníckom podiele vo veľkosti 127500/10500000-ín celku. Vyššie uvedené nehnuteľnosti sú spoločnou nehnuteľnosťou, ktorá sa združuje v K. X. G. M., C.: XX XXX XXX, ktorého je žalobkyňa členkou a ktorá je obhospodarovaná prostredníctvom žalovaného. Jediným spoločníkom žalovaného je K. X. G. M.. Za užívanie spoločnej nehnuteľnosti vyplatil žalovaný žalobkyni nájomné poštovou poukázkou za rok 2017 vyplatené 15.12.2017 318,75 €, nájomné za rok 2018 vyplatené 17.12.2018 318,75 € a nájomné za rok 2019 vyplatené 16.12.2019 212,50 €. Napriek tomu, že žalobkyňa vlastní 12,75 podielu na spoločnej nehnuteľnosti žalovaný jej za užívanie spoločnej nehnuteľnosti zaplatil iba sumu zodpovedajúcu 2,125 podielu. Na valnom zhromaždení konanom dňa 9.12.2017 bola schválená výška nájomného za 1 podiel podľa hospodárskeho výsledku žalovaného 150,- €. Za zostávajúcich 10,625 podielov zodpovedajúcich sume 1.593,75 € (318,75 : 2,125 x 10,625) žalovaný neposkytol žalobkyni žiadne plnenie. Na valnom zhromaždení konanom dňa 8.12.2018 bola schválená výška nájomného za 1 podiel podľa hospodárskeho výsledku žalovaného 150,- €. Za zostávajúcich

10,625 podielov zodpovedajúcich sume 1.593,75 € (318,75 : 2,125 x 10,625) žalovaný neposkytol žalobkyni žiadne plnenie. Na valnom zhromaždení konanom dňa 7.12.2019 bola schválená výška nájomného za 1 podiel podľa hospodárskeho výsledku žalovaného 100,- €. Za zostávajúcich 10,625 podielov zodpovedajúcich sume 1.062,50 € (212,50 : 2,125 x 10,625) žalovaný neposkytol žalobkyni žiadne plnenie. Táto situácia medzi účastníkmi konania trvá približne od roku 2002, odkedy žalovaný spochybňuje právo žalobkyne na nájomné v rozsahu 12,75 podielu na spoločnej nehnuteľnosti v zmysle rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 22.11.2000 sp. zn. 10C/333/2000. Žalobkyňa sa tak opakovane každý rok musí žalobou domáhať zaplatenia sumy za 12,75 podielu na spoločnej nehnuteľnosti za príslušný kalendárny rok. Zo strany žalovaného nedošlo k úhrade dlžnej sumy. Vzhľadom na to si žalobkyňa uplatňuje úrok z omeškania zo sumy predstavujúcej neuhradenú istinu. Vo vzťahu k nájomnému za rok 2017 žalovaný dostal sa do omeškania dňa 1.1.2018, pričom výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky bola k prvému dňu omeškania žalovaného 0,00%. Žalobkyňa si tak uplatňuje úrok z omeškania z istiny 1.593,75 € vo výške 5 % ročne od 1.1.2018 do zaplatenia. Vo vzťahu k nájomnému za rok 2018 žalovaný dostal sa do omeškania dňa 1.1.2019, pričom výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky bola k prvému dňu omeškania žalovaného 0,00 %. Žalobkyňa si uplatňuje úrok z omeškania z istiny 1.593,75 € vo výške 5 % ročne od 1.1.2019 až do zaplatenia. Vo vzťahu k nájomnému za rok 2019 žalovaný dostal sa do omeškania dňa 1.1.2020, pričom výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky bola k prvému dňu omeškania žalovaného 0,00 %. Žalobkyňa si uplatňuje úrok z omeškania z istiny 1.062,50 € vo výške 5 % ročne od 1.1.2020 do zaplatenia. K žalobnému návrhu žalobkyňa pripojila poštový poukaz, potvrdenie o zaplatení sumy 315,25 € zo dňa 17.12.2018 zo strany žalovaného, výpis z LV č. XXXX kat. územie U., výpis z LV č. XXXX kat. územie U., výpis z Obchodného registra žalovaného, poštový poukaz zo dňa 15.12.2017 na sumu 315,25 € a 16.12.2019 na sumu 210,70 €.

2. Žalovaný vyjadril sa k žalobe podaním zo dňa 11.8.2020 s tým, že žalobkyni nemožno za žiadnych okolností priznať nárok uplatnený titulom nájomného, nakoľko žiaden nájomný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorený nebol. Zo strany žalobkyne nebola predložená žiadna nájomná zmluva, na základe ktorej by bola oprávnená domáhať sa od žalovaného zaplatenia nájomného. Už len z tohto dôvodu je potrebné žalobu zamietnuť. V prípade, ak by súd mienil nárok posudzovať titulom bezdôvodného obohatenia žalovaný je toho názoru, že nárok žalobkyne je premlčaný minimálne čo do nároku za obdobie roku 2017 v sume 1.593,75 €, pričom vzniesol námietku premlčania. Žalobkyňa si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnila na súde až po uplynutí premlčacej lehoty, ktorá plynie od momentu, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Na strane žalovaného vo vzťahu k nároku za obdobie 2017 došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia dňom, kedy sa konalo valné zhromaždenie, to znamená 9.12.2017, pričom už od tohto dátumu muselo byť žalobkyni zrejmé, že jej zo strany žalovaného nebola vyplatená suma podľa veľkosti jej podielov, ktorej sa každoročne domáha v súdnych konaniach. Žalovaný považoval za potrebné podotknúť, že na miestne príslušnom súde sa vedie doposiaľ cca 15 súdnych konaní, v rámci ktorých sa žalobkyňa a jej sestra p. G. voči žalovanému domáhajú náhrady za užívanie ich spoluvlastníckych podielov za jednotlivé roky od roku 2002 doposiaľ. Čiže žalobkyni je zrejmé, že jej náhradu za užívanie spoluvlastníckych podielov žalovaný nevypláca a keďže žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení za rok 2017 dozvedela dňa 9.12.2017 vzniklo jej právo uplatniť si nárok vo vzťahu k žalovanému od 10.12.2017, najneskôr do 10.12.2019. Žalobný návrh žalobkyne bol súdu doručený až dňa 27.4.2020, z čoho je zrejmé, že bol podaný až po uplynutí dvojnásobnej subjektívnej lehoty, a teda je premlčaný. V kontexte svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/330/2018 zo dňa 30.4.2019. Žalobkyňa je členkou K. X. G. M.. K. X. G. M. je jediným spoločníkom spoločnosti G. F. M., F.E..D.. Každoročne začiatkom decembra toho-ktorého roku koná sa valné zhromaždenie K. X. G. M., ktorého je žalobkyňa členkou, kedy v deň konania valného zhromaždenia prebieha výplata plnenia členom združenia. Žalobkyňa o konaní zhromaždenia bola informovaná, pretože jej bola zaslaná pozvánka. Mohla už na valnom zhromaždení žiadať výplatu plnenia. Žalobkyňa si uplatňuje svoje právo s poukázaním na tvrdenie, že je podielovou spoluvlastníčkou k nehnuteľnostiam, ktoré sú vedené na LV č. XXXX R. Č.. XXXX pre kat. územie U.. Do dnešného dňa nepredložila doklad preukazujúci dôvodnosť výšky ňou požadovanej sumy. Žaloba podaná žalobkyňou je neurčitá, nie je zrejmé ako žalobkyňa dospela k výške finančného plnenia. Žalovaný poukázal na tú podstatnú skutočnosť, že K. X. G. M. obhospodaruje pozemky v kat. území U., ktoré sú vedené na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX R. XXXX v celkovej výmere 555,9366 ha. Žalobkyňa si uplatňuje podiely z hospodárskych výsledkov len z LV č. XXXX R. Č.. XXXX kat. územie U., čo predstavuje len časť z celkovej obhospodarovanej plochy. Nie je zrejmé, z akého dôvodu uplatňuje si sumu 4.250,- € korešpondujúcu hospodárskemu výsledku z obhospodarovania celkovej výmery

555,9366 ha. V prípade, že by boli splnené všetky zákonné predpoklady, k čomu však v tomto prípade nedošlo, bolo by potrebné vychádzať zo sumy nižšej ako je suma uvedená v žalobe. Naviac podiel 12,75 z nehnuteľnosti kat.územie U., zapísaný na LV č. XXXX ako 127500/10500000-in nadobudla žalobkyňa od svojho otca L.Á. G. zmluvou V2231/13 z 26.6.2013 na citovanom liste vlastníctva. Podstatné je to, že žalobkyňa nemá žiaden titul na zaplatenie 4.250,- €, nakoľko podiely, ktoré na žalobkyňu previedol L. G. v podiele 21,25 k celku na LV č. XXXX kat. územie U. nepatrili L. G., ale neb.U. G.R., K.. XX.X.XXXX. V minulosti rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 10C/333/2000 zo dňa 22.11.2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/552/2001 zo dňa 1.6.2001 bolo rozhodnuté, že z podielu 25,5 L. G. patrí 21,25 podielu G. F. X., so sídlom v U. U. V.. Taktiež uplatnená výška úrokov z omeškania je nesprávna, nakoľko žalovaný neobdržal žiadnu výzvu od žalobkyne pred doručením žalobného návrhu. Vychádzajúc z uvedených skutočností nároku žalobkyne nie je možné priznať právnu ochranu a žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, priznať náhradu trov konania. Spolu s vyjadrením predložil pozvánku výboru K. X. G. M. na deň 9.12.2017, uznesenie z valného zhromaždenia konaného 9.12.2017 a taktiež rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/330/2018, právoplatný 1.7.2019, rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 10C/333/2000 zo dňa 22.11.2000, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/552/2001 zo dňa 1.6.2001 a výpisy z LV č. XXXX kat. územie U., XXXX, XXXX, XXXX, XXXX.

3. Žalobca vyjadril sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe zo dňa 11.8.2020. Zdôraznil, že žalobkyňa si svoj nárok proti žalovanému uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia, a to aj napriek tomu, že ho označuje pojmom nájomné. Žalobkyňa vlastní spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v kat. území Makov, zapísané predovšetkým na LV č. XXXX. Tieto jednotlivé nehnuteľnosti tvoria spoločnú nehnuteľnosť, ktorá sa združuje v K. X. G. M. a je obhospodarovaná žalovaným. K. X. G. M. bolo založené ako občianske združenie, ktoré bolo po prijatí zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločnostiach v súlade s ustanovením § 31 ods. 2 tohto zákona pretransformované na pozemkové spoločenstvo podľa tohto zákona. V zmysle ustanovenia § 9 cit. zákona členstvo v ňom vzniká a zaniká prevodom alebo prechodom vlastníckeho práva k podielu v spoločnej nehnuteľnosti zo zákona. Nevyplýva potreba uzatvorenia nájomnej zmluvy medzi spoločenstvom a vlastníkom podielu v spoločnej nehnuteľnosti. Členom spoločenstva sú tak všetci vlastníci podielov v spoločnej nehnuteľnosti. Žalobkyňa ďalej poprela tvrdenia žalovaného o premlčaní nároku za rok 2017. Žalobkyňa si žalobou uplatňuje svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré sa v zmysle ustanovenia Občianskeho zákonníka premlčuje v subjektívnej premlčacej dobe 2 roky, resp. v objektívnej premlčacej dobe 3 roky. Zo strany žalovaného jednak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, keďže existencia členstva a existencia spoluvlastníckych podielov na nehnuteľnostiach vložených žalobkyňou do spoločenstva sú zrejme a žalovaný nie je na základe žiadneho právneho titulu oprávnený tieto skutočnosti spochybňovať. Koná vedomo, a to v prospech samotného štatutárneho zástupcu žalovaného a jeho rodinných príbuzných. Ide o dlhodobé a vedomé konanie žalovaného, ktorý každoročne nevypláca žalobkyňi finančné plnenie v takej výške, a akej jej patrí. Z týchto dôvodov sa nárok žalobkyne proti žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí najskôr až za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Je obvyklé, že žalobkyňa má uplatniť subjektívnu premlčaciu dobu v rámci objektívnej premlčacej doby. V zmysle ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka je pre začatie premlčacej doby rozhodujúci deň, kedy sa oprávnený dozvedel, že sa iný na jeho úkor bezdôvodne obohatil a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Pretože žalobkyňa vedie na tunajšom súde spory o jej nároku niekoľko rokov, okamih, kedy s dozvedela, že sa iný obohatil na jej úkor sa zhoduje s okamihom, kedy sa dozvedela, kto sa na jej úkor obohatil. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že týmto rozhodujúcim dňom bol deň konania valného zhromaždenia 9.12.2017. Ide o nárok žalobkyne za rok 2017, t.j. nie za pomernú časť roka 2017 alebo za časť roka 2017 do konania valného zhromaždenia. Z časových súvislostí vyplýva, že dňom výplaty nájomného nemôže byť deň skorší ako posledný deň roka 31.12.2017. Vzhľadom na to, že tento deň došlo k skončeniu roka 2017, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia mohla žalobkyňa uplatniť najskôr 1.1.2018. Začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby nemôže prísť skôr ako prišlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a vzhľadom na to, že ide o nárok žalobkyne za rok 2017 premlčacia doba mohla začať plynúť najskôr 1.1.2018. Z toho dôvodu považuje žalobkyňa nárok za dôvodný a nepremlčaný, uplatnený včas. Subjektívna premlčacia doba síce uplynula žalobkyňi 1.1.2020, avšak objektívna premlčacia doba plynie až 1.1.2021, prípadne 1.1.2028, ak by sa súd stotožnil s názorom, že ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie premlčujúce sa v premlčacej dobe 10 rokov, t.j. žalobkyňa svoj nárok uplatnila do skončenia objektívnej premlčacej doby. Žalobkyňa poprela skutkové tvrdenie žalovaného, že by táto bola o konaní valného zhromaždenia, na ktorom došlo k výplate plnenia riadne informovaná pozvánkou. Žalovaný síce predložil pozvánku na valné zhromaždenie bez potvrdenia, že žalobkyňa túto pozvánku prevzala. Deň konania valného zhromaždenia nie je rozhodujúcim dňom

pre začatie plynutia premlčacej doby. Žalovaný mohol doplatiť nájomné, kedykoľvek v období od jeho čiastočnej výplaty dňa 15.12.2017 do 31.12.2017. Pokiaľ ide o preukázanie výšky žalobkyňa je v dôkaznej núdzi, pretože všetky relevantné listinné dôkazy sú v dispozícii žalovaného, o čom má žalovaný vedomosť. Žalobkyňa výšku odvodzuje z vyplatenej sumy tak ako je uvedené v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalobkyňa adresovala v januári 2020 žalovanému i K. X. G. M. listy, ktorými žiadala o poskytnutie zápisníc, avšak žalovaný ani K. X. G. M. na tieto listy nereagovalo v dôsledku, v dôsledku čoho bola žalobkyňa nútená svoje návrhy v upomínacom konaní vziať späť, inak by nedosiahla úspech. Žalobkyňa si svoj nárok uplatňuje iba z LV č. XXXX a LV č. XXXX. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na konanie vedené pred Okresným súdom Čadca sp. zn. 16C/95/2017 (konanie vedené medzi sestrou žalobkyne a žalovaným), pričom z odôvodnenia rozsudku v súdnej veci vyplýva, že v danom súdnom konaní bolo okrem iného vykonané dokazovanie výsluchom štatutárneho žalovaného. Tento na pojednávaní dňa 15.6.2018 vypovedal: „Výpočet vyplácania podielov sa robí podľa podielových spoluvlastníkov zapísaných na LV č. XXXX, na ktorom je najväčšia výmera pozemkov a podľa toho, aký spoluvlastnícky podiel ten-ktorý podielový spoluvlastník má, sa mu vyplatí náhrada.“ Je irelevantné, na akých ďalších listoch vlastníctva v kat. území U. je žalobkyňa zapísaná. Rozhodujúce je iba to, že je zapísaná ako podielový spoluvlastník na LV č. XXXX. Z opatrnosti žalobkyňa uviedla, že svoj nárok si uplatňuje zo všetkých nehnuteľností tvoriacich spoločnú nehnuteľnosť, na ktorých vlastní spoluvlastnícky podiel. Ide o LV v kat. území U. Č. XXXX, XXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX. Vo vzťahu k výške spoluvlastníckeho podielu žalobkyne, a to 12,75 podielu na spoločnej nehnuteľnosti žalobkyňa poukázala na to, že L. G. nadobudol nehnuteľnosti právoplatným rozhodnutím Pozemkového úradu Č. č.j. 261/92-III-HO zo dňa 1.8.1995. Z toho dôvodu, že je vlastníctvo od začiatku spochybňované, bolo vedených niekoľko súdnych sporov, pričom o vlastníctve L. G. prvýkrát bolo rozhodnuté už rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.10.1995 sp. zn. 23S/275/95, ktorý bolo potvrdené rozhodnutie vtedajšieho Pozemkového úradu Č. o priznaní vlastníckeho práva L. G., čím došlo k vytvoreniu prekážky rozhodnutej veci. Odhladnuc od rozsudku tunajšieho súdu z roku 2000 bolo o vlastníctve L. G. tiež rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu SR dňa 29.3.2016 sp. zn. 6Cdo/157/2014, z ktorého vyplýva, že v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10C/333/2000 nebolo možné dospieť k záveru, že L. G. nebol v čase uzavretia darovacej zmluvy vlastníkom spoluvlastníckeho podielu v takom rozsahu, v akom mu bolo vlastnícke právo zapísané v katastri nehnuteľností. Týmto zisteniam NS SR de facto potvrdil nielen vlastnícke právo L. G., ale i žalobkyne ako jeho právnej nástupníčky. Žalobkyňa nesúhlasila s tvrdením žalovaného vo vzťahu k uplatňovanej výške úrokov z omeškania. Požadovaná výška úrokov z omeškania je zákonnou výškou, pričom žalovaný sa vzhľadom na okolnosti vedome dostal do omeškania vždy k 1.1. toho-ktorého roka, pretože kalendárny rok trvá od 1.1. do 31.12. Na základe uvedeného žiadala, aby súd žalobnému návrhu vyhovel v celom rozsahu. Podaním zo dňa 1.10.2020 žalobkyňa doplnila dôkazy odôvodňujúce jej žalobný návrh. Prvým a základným dôvodom je príkazný list konateľa žalovaného 19.12.2001, ktorým bolo prikázané účtovníčke žalovaného pani aby nevyplatila okrem iného žalobkyne nájomné za skutočný rozsah podielov, ktoré vlastní na spoločnej nehnuteľnosti v kat. území U.. Z okolností je zrejmé, že tento príkazný list nebol odvolaný, a teda je naďalej v platnosti a z toho dôvodu žalobkyňa nedostáva od žalovaného nájomné v takej výške, v akej jej skutočne patrí. Existencia príkazného listu je dôkazom o tom, že na strane žalovaného každoročne od roku 2001 prichádza k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne. Ďalším dôvodom je, že vlastnícke právo žalobkyne k podielom na spoločnej nehnuteľnosti vyplýva z príslušných listov vlastníctva, ktoré nie sú spochybnené, pretože sa nevedie žiadne konanie o oprave chyby alebo spochybnenie údajov katastra, to znamená zapísaný stav je pre všetkých záväzný. Pokiaľ ide o výšku žalobou uplatneného nároku žalobkyňa poukázala na svedeckú výpoveď účtovníčky žalovaného R. Š. zo dňa 27.4.2018 v konaní vedenom na OS Čadca pod sp. zn. 16C/95/2017. Z jej výpovede vyplýva, že učtáreň si sama nestanovuje výšku nájomného, ktorú jednotlivým podielovým spoluvlastníkom spoločnej nehnuteľnosti vyplatí, pretože štatutárny orgán žalovaného dáva učtárni pokyn, aká suma má byť jednotlivým spoluvlastníkom vyplatená. Uviedla tiež, že žalovaný vypláca podiel, resp. nájomné každému jednému spoluvlastníkovi spoločnej nehnuteľnosti bez ohľadu na to, či má alebo nemá uzatvorenú nájomnú zmluvu so žalovaným, pričom suma za vlastnené spoluvlastnícke podiely sa určuje niekoľko rokov takým istým matematickým spôsobom ako ho v tomto konaní uviedla žalobkyňa. V prípade žalovaným tvrdenej pochybnosti o pasívnej vecnej legitímácii v tomto konaní žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že spoločnú nehnuteľnosť užíva a obhospodaruje žalovaný a nie K. X. G. M., v ktorom sa spoločná nehnuteľnosť združuje. Z toho dôvodu možno prísť iba k záveru, že na úkor žalobkyne sa neoprávnene a úmyselne obohacuje výlučne žalovaný, ktorý spoločnú nehnuteľnosť užíva. Z uvedenej výpovede R. Š. tiež vyplýva, že žalovaný nemá uzavretú nájomnú zmluvu so K. X. G. M., na základe ktorej by mohol obhospodarovať spoločnú

nehnutelnosť, a preto tu nie je žiaden priestor na úvahy o tom, či pasívna vecná legitímácia má patriť inému subjektu ako žalovanému. Okrem uvedeného žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 23.9.2015 sp. zn. 7Co/375/2015 (ktoré sa týkalo nájomného za rok 2001), ktorý potvrdil, že žalobkyňa sa môže od žalovaného domáhať peňažnej náhrady za užívanie spoločnej nehnuteľnosti tým, že uviedol, že za takéhoto stavu je potom právne irelevantné konštatovanie, že nájomná zmluva zo 4.1.2000 je absolútne neplatná. Ani táto skutočnosť z ďalšieho neznamená, že by sa žalobkyňa nemohla domáhať peňažnej náhrady za užívanie nehnuteľnosti za predpokladu, že preukáže ďalšie potrebné skutočnosti. Uvedené okolnosti podporujú tvrdenia žalobkyne o správnosti výpočtu uplatneného nároku a o tom, že ich nárok, hoci je označovaný ako nájomné, je nárokom na vydanie úmyselného bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalovanému ako užívateľovi hospodáriacom na spoločnej nehnuteľnosti.

4. Žalovaný vyjadril sa k podaniu žalobkyne 9.11.2020 s tým, že žalobkyňa ako iniciátorka súdneho konania nesie plnú zodpovednosť za riadne označenie nároku, ktorý si uplatňuje žalobou. Nárok na zaplatenie nájomného je nárokom zo zmluvy, ktorú žalobkyňa v prípade tvrdenia musí predložiť. Žalobkyňa doposiaľ neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala základný predpoklad pre úspech v spore platnú nájomnú zmluvu za časové obdobie rokov 2017 až 2019. Žalobkyňa opomenula v žalobe, resp. v poslednom vyjadrení uviesť tú skutočnosť, že so žalovaným mala uzatvorenú nájomnú zmluvu 4.1.2000, ktorá však bola absolútne neplatná, a preto žalobkyňa na základe absolútne neplatnej zmluvy nemohla mať nárok na žiadne plnenie. Žalobkyňa si nárok za každý rok uplatňovala v samostatnom súdnom konaní, pričom reflektujúc absenciu uzavretia platnej a účinnej nájomnej zmluvy súd vždy (cca v 28 konaniach) nárok posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bez ohľadu na skutočnosť, že žalobkyňa je alebo nie je členkou spoločenstva nároku na úhradu nájomného sa môže domáhať len na základe platne uzatvorenej nájomnej zmluvy. Žiadna platná a účinná dohoda medzi žalobkyňou a žalovaným ohľadom výšky nájomného nebola uzatvorená, pričom vychádzajúc z jej vyjadrenia zo dňa 14.9.2020 nie je zrejmé, aký nárok žalobkyňa požaduje, či žiada výplatu nájomného alebo si nárok uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia. Nie je pravdou, že by na strane žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa so žalovaným má niekoľkoročné spory, kde žiada vydať bezdôvodné obohatenie za jednotlivé roky. Zo strany žalovaného nemohlo ísť o úmyselné bezdôvodné obohatenie, nakoľko o vlastníctvo týchto sporných nehnuteľností sa viedlo na OS v Čadci dlhoročný spor pod sp. zn. 1C/648/2001 a následne 8C/102/2014. Vo vzťahu ku konaniu vedenom na OS Čadca pod sp. zn. 4C/96/2018 žalovaný uviedol, že doposiaľ nie je právoplatne skončený. Ohľadom začiatku plynutia premičacej doby žalovaný trvá na argumentácii uvedenej v predchádzajúcom podaní s tým, že začiatok jej plynutia je priamo naviazaný na dátum konania valného zhromaždenia, na ktorom sa žalobkyňa mohla zúčastniť, ale toto právo dobrovoľne nevyužila. V celosti sa žalovaný stotožňuje so závermi uvedenými v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/330/2018 z 30.4.2019. Na okraj žalovaný dodáva, že žalobkyňa uznáva, že nárok uplatnený žalobou nie je nárokom z nájomnej zmluvy, ale nárokom z bezdôvodného obohatenia, pričom žaloba bola na súd podaná 27.4.2020, teda vo vzťahu k nároku za rok 2017 po uplynutí subjektívnej premičacej lehoty. Nárok žalobkyne za rok 2017 teda musí byť premičaný. V súvislosti s bezdôvodným obohatením je potrebné sa zamerať na skutočnosť, že pri premičaní nároku postačuje uplynutie buď subjektívnej alebo objektívnej lehoty. Uplynutím ktorejkoľvek z týchto lehôt dôjde k premičaniu nároku a v prípade účinne vznesenej námietky premičania nárok nemožno v súdnom konaní priznať a žalobu je potrebné v tejto časti zamietnuť.

5. Súd v konaní vykonal dokazovanie v rozsahu vykonaných dôkazov na poslednom pojednávaní, a to výpisom z Obchodného registra žalovaného, listov vlastníctva č. XXXX a č. XXXX kat. územie U., pozvánky výboru K. X.M. G. M., poštového poukazu titulom vyplatenej sumy žalobkyne zo dňa 15.12.2017, 17.12.2018 a 16.12.2019, zápisnice z rokovania valného zhromaždenia ZVLK zo dňa 9.12.2017, príkazného listu konateľa žalovaného zo dňa 19.12.2001, pripojenej zápisnice o pojednávaní vo veci 16C/320/2016 a to najmä výpovede svedkyne R. Š., oboznámením sa rozsudku OS Čadca vo veci sp. zn. 16C/320/2016, ako aj 4C/96/2018 zo dňa 9.5.2019 a 1.7.2021, vylúchom konateľa žalovaného a ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav.

6. Z výpisu z Obchodného registra žalovaného G. F. M., F.E..D.. U., C.: XXXXXXXX deň zápisu 3.7.1996 vyplýva, že konateľom spoločnosti je L. G..

7. Z predložených listov vlastníctva č. XXXX R. Č.. XXXX kat. územie U. mal súd preukázané, že v spornom časovom období roku 2017 až 2019 ako spoluvlastníčky uvedených nehnuteľností bola zapísaná žalobkyňa v podiele 127500/1050000, čo po vykrátení predstavuje 12,75-in k 1050-an.

8. Z predloženej pozvánky výboru K. X. G. M. (čl. 80) mal súd preukázané, že na deň 9.12.2017 o 10.00 hod. sa konalo riadne valné zhromaždenie, predmetom ktorého v bode 6 bolo schválenie účtovnej závierky spoločnosti G.É. F. M., F.E.D., U. za rok 2016.

9. Z poštového poukazu (čl. 48) mal súd preukázané, že žalobkyni s dátumom 15.12.2017 bolo vyplatených 315,25 € ako nájom za rok 2017. Z poštového poukazu (čl. 49) súd zistil, že žalobkyni dňom 16.12.2019 bolo vyplatené zo strany G. F. M., F.E.D., U. 210,70 € za podiel 2,125 ako nájom za rok 2019. Z poštového poukazu (čl. 11) súd zistil, že žalobkyni bolo vyplatené titulom nájomného 17.12.2018 zo strany žalovaného 318,75 €.

10. Zo zápisnice z rokovania valného zhromaždenia ZVLK konaného dňa 9.12.2017 Dom kultúry U. súd zistil, že predmetom bola aj správa revíznej komisie za rok 2017 schválenie účtovnej závierky za rok 2017.

11. Z príkazného listu konateľa firmy L. G. zo dňa 19.12.2001 (čl. 421) vyplýva, že konateľ žalovaného prikázal účtovníčke žalovaného pani R. Š., aby vzhľadom na rozhodnutie valnej hromady K. X. G. M. zo dňa 15.12.2001 nevyplatila pánovi L. G., pani M. a pani G. nájomné za sporné podiely, a to pánovi L. G. za 1,25 podielov, pani M. a G. po 10 podielov. Výsluchom konateľa žalovaného L. G. súd mal preukázané, že tento príkazný list bol aplikovaný aj v roku 2017, 2018, 2019 a žalobkyni nebol vyplatený podiel 10,625.

12. Z pripojenej zápisnice o pojednávaní vo veci 16C/320/2016 zo dňa 7.10.2020 súd vykonal dôkaz oboznámením sa a prečítaním výpovede svedkyne R. Š., nakoľko so spôsobom vykonania dôkazu súhlasili obe strany v konaní a taktiež takýto dôkaz v dôsledku plnenia pracovných povinností a nemožnosti dostaviť sa na pojednávanie v súdnej veci navrhla predvolaná svedkyňa R. Š., ktorá v celosti zotrvala na svojej výpovedi, ktorá bola prečítaná v súdnej veci na pojednávaní. Svedkyňa uviedla, že zhruba od roku 1997 až 1998 pôsobí ako účtovníčka u žalovaného s tým, že jednotliví podieloví spoluvlastníci založili K. X. G. M.. Na spoločných nehnuteľnostiach hospodári iba G. F. M., ktoré vykonáva hospodársku činnosť na pozemkoch a vypláca nájomné jednotlivým podielovým spoluvlastníkom. Jedná sa o obhospodarovanie pozemkov členov K. X. M.. Svedkyňa nemala vedomosť o tom, že by medzi K. X. G. M. R. G. F. M. bola uzatvorená nejaká zmluva o hospodárení na spoločných pozemkoch. Niekedy v roku 1997 až 1998 boli uzatvárané nájomné zmluvy s jednotlivými členmi K. X. G. M.. Ako účtovníčka dlhé roky vypláca nájom, ktoré vypláca G. F. M. jednotlivým podielovým spoluvlastníkom v spoločnej nehnuteľnosti, ktorí sú zároveň členmi K. X.M. G. M.. Vzhľadom na pokyn konateľa žalovaného zo dňa 19.12.2001, pretože neboli ujasnené vlastnícke vzťahy k pozemkom, za ktoré sa má vyplácať nájom, najskôr to bolo voči L. G. a neskôr aj voči osobám, ktorým tento daroval podiely s tým, že podkladom na úhradu je rozhodnutie členov predstavenstva. O výške nájmu rozhoduje valné zhromaždenie K. X. G. M., a to na základe hospodárskych výsledkov G. F., ktoré rozhodne, aká výška bude použitá na vyplatenie nájmu jednotlivým členom a aká výška bude ponechaná na ďalšie obhospodarovanie spoločných pozemkov s tým, že členovia predstavenstva oznámia účtovníčke, aká suma sa bude vyplácať jednotlivým podielovým spoluvlastníkom za ich podiel. Ona na konci roka si vytlačí z katastra list vlastníctva k spoločným pozemkom a každému jednému podielovému spoluvlastníkovi bez ohľadu na to, či je s ním uzatvorená alebo nie je uzatvorená nájomná zmluva, vypláca sumu, ktorú jej oznámia členovia predstavenstva, pričom výška tejto sumy sa odvíja od množstva podielov, ktorý jednotlivý spoluvlastník v spoločnej nehnuteľnosti má. Aj keď s niektorými podielovými spoluvlastníkmi na konci roka nie je uzatvorená nájomná zmluva vyplácajú tzv. nájomné uvedeným osobám aj z tohto titulu, že figurujú na liste vlastníctva ako podieloví spoluvlastníci. Nevedela sa vyjadriť, či G. F. M.É. uzatvára nájomné zmluvy s jednotlivými podielovými spoluvlastníkmi, pretože to nie je jej agenda. Zdôraznila, že na základe pokynu konateľa spoločnosti žalobkyni, jej sestre a otcovi nemali vyplácať náhradu za užívanie ich spoluvlastníckych podielov z toho dôvodu, že sa vedú súdne spory ohľadom vlastníctva k týmto podielom s tým, že pani G. má v spoločenstve podiel 12,75, pričom podiel v rozsahu 2,125 spochybnený nikdy nebol. Iba v rozsahu 10,625. Dodala, že nemá pokyn, aby vyplácala náhradu len tým podielovým spoluvlastníkom, s ktorými je uzatvorená nájomná zmluva, teda

vypláca náhradu všetkým podielovým spoluvlastníkom zapísaným na liste vlastníctva, okrem žalobkyne, jej sestry, nakoľko má k tomu pokyn od konateľa spoločnosti.

13. Súd sa oboznámil s rozsudkom OS Čadca vo veci sp. zn. 16C/320/2016, v ktorom nárok je posúdený ako bezdôvodné obohatenie s posúdeným začiatkom plynutia premlčacej doby. V uvedenom konaní nárok bol zamietnutý ako premlčaný v celosti. V konaní 4C/96/2018 žalobe bolo vyhovené titulom bezdôvodného obohatenia za obdobie od 1.1.2016 do 31.12.2016 spolu s príslušenstvom 5 % ročne od 1.1.2017 do zaplataenia. V uvedenom konaní súd opätovne rozsudkom zo dňa 1.7.2021 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyniam titulom bezdôvodného obohatenia finančné plnenie za čas od 1.1.2016 do 31.12.2016 spolu s príslušenstvom.

14. Z výsluchu konateľa žalovaného súd zistil, že so žalobkyňou nájomná zmluva ohľadom prenájmu nehnuteľností, ktorých je podielovou spoluvlastníčkou uzatvorená nebola a žalobkyňa ani nepožiadala o uzatvorenie takejto zmluvy. Nehnuteľnosti, to znamená tie, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne zapísané na LV č. XXXX kat. územie U. žalovaný užíva. Je pravdou, že žalobkyni vyplácal podiel v rozsahu 2,125-in a to z toho dôvodu, že sú dlhodobo vedené viaceré súdne konania a žalovaný nedisponuje právoplatným rozhodnutím alebo rozsudkom, ktorý by preukazoval tú skutočnosť, ktorá sa javí ako sporná, že by žalobkyňa bola podielovou spoluvlastníčkou v rozsahu 127500/10500000-tin celku, čo predstavuje 12,75-in podielu. Finančné prostriedky žalobkyni vyplácané neboli a nachádzajú sa na účte žalovaného. Vo vzťahu k určaniu vlastníckeho práva rozhodnutie je síce právoplatne skončené, je tu však situácia, že vo vzťahu k žalobkyni sú vedené exekučné konania a táto vec bráni tomu, aby zo strany žalovaného došlo k vyplateniu finančnej náhrady za užívaný podiel žalobkyne. V konečnom dôsledku sám žalovaný nemôže rozhodnúť o tom, aby finančné prostriedky boli vyplatené, musí k tomu zasadiť valná hromada a tá doposiaľ nezasadla. Tento rok bola 26.11.2021, kde bol prerokovaný hospodársky výsledok, účtovná závierka a rozpočet. Žalovaný zdôraznil, že bude posielat' nájomné zmluvy všetkým podielovým spoluvlastníkom, ktoré sa budú týkať nájomného vzťahu žalovaného a podielového spoluvlastníka za užívané nehnuteľnosti na rok 2021 a 2022. Takýto návrh bude predložený aj žalobkyni. V súčasnosti je v štádiu prípravy. Pokiaľ sa týka výšky výnosu za rok 2017 tento predstavuje 150,- € za podiel, za rok 2018 150,- € za podiel a v roku 2019 100,- € za podiel. Daná skutočnosť nie je sporná. Pokiaľ sa týka výplaty za obdobie, ktoré je predmetom daného súdneho konania žalovaný čaká na právoplatné rozhodnutie o nároku žalobkyne. Naďalej platí príkaz zo dňa 19.12.2001, ktorý bol daný účtovníčke na nevyplatenie finančnej náhrady za užívaný podiel. Žalobkyňa je členkou K. X. G. M.. Jej podiely vychádzajú z príslušného listu vlastníctva. Žalovaný hospodáril na nehnuteľnostiach, ktorého podielovou spoluvlastníčkou je aj žalobkyňa. V uvedenom období od 1.1.2017 do 31.12.2019 na tejto nehnuteľnosti okrem žalovaného nikto iný nehospodáril.

15. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka - predmet obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka - ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa neho dostal.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka - musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka - s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Podľa § 458 ods. 3 Občianskeho zákonníka - ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka - príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka - lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie 15 dní.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka - koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka - ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka - právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka - pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka - právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka - najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Zhodnotením vykonaného dokazovania po právnej stránke mal súd preukázať, že žalobkyňa domáha sa vo vzťahu k žalovanému finančnej náhrady z titulu bezdôvodného obohatenia. Jednoznačne nejde o zmluvný nárok, pretože nájomná zmluva medzi stranami v konaní uzatvorená vo vzťahu k užívaným nehnuteľnostiam žalovaným, ku ktorým je žalobkyňa podielovou spoluvlastníčkou a ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX a č. XXXX kat. územie U., nebola. Ide teda o bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniká za každý deň užívania spornej nehnuteľnosti žalobkyne žalovaným. Premlčacia lehota plynie u každého dňa, za ktorý žalobkyňa má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia samostatne, teda od momentu, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka premlčacia lehota je ohraničená dvoma lehotami, a to objektívnou a subjektívnou. Žalobkyňa musí sa domôcť svojho práva v subjektívnej lehote odo dňa, kedy sa dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil najneskôr v objektívnej lehote 3 roky, ktorá sa počíta od vzniku bezdôvodného obohatenia. Z toho vyplýva, že žalobkyňa je povinná uplatniť si svoj nárok v rámci subjektívnej premlčacej lehoty ohraničenej trojročnou objektívnou premlčacou lehotou. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty je rozhodujúci deň, keď sa žalobkyňa dozvedela, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Prvýkrát mohla zistiť túto skutočnosť vtedy, keď jej žalovaný nevyplatil bezdôvodné obohatenie napriek tej skutočnosti, že ostatným podielovým spoluvlastníkom nájomné vyplatené za užívanie spoluvlastníckych podielov zo strany žalovaného bolo. Je nesporné, že takáto sporová situácia medzi žalobkyňou a žalovaným trvá niekoľko rokov a z rozsudového návrhu žaloby je zrejmé, že žalobkyňa žiada priznať finančnú náhradu za rok 2017 v sume 1.593,75 € spolu s príslušenstvom pohľadávky 5 % ročne od 1.1.2018 pri nesporne ustálenej sume 150,- € za 1 podiel a ďalej sumu 1.593,75 € za rok 2018 s 5 % úrokom z omeškania ročne od 1.1.2019 pri výške podielu 150,- € podľa hospodárskeho výsledku žalovaného a ďalej za rok 2019 1.062,50 € s 5 % úrokom z omeškania od 1.1.2020 až do zaplatenia pri výške 100,- € za 1 podiel, pričom žalobkyňa žalovaný neposkytol žiadne plnenie v jednotlivých obdobiach za 10,625 podielov. Pokiaľ sa týka úroku z omeškania žalobkyňa žiada vyplatiť úrok odo dňa, ktorý nasleduje po dni, kedy bol žalovaný povinný spoluvlastníkom vyplatiť nájomné, v prípade žalobkyne bezdôvodné obohatenie. Dňom výplaty je tak dátum 31.12.2017, čo predstavuje dátum výplaty nájomného za kalendárny rok 2017, ktorý nemôže byť skôr ako kalendárny rok 2016 je ukončený. Z daného je nesporne ustálené, že prvýkrát nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za rok 2017 žalobkyňa mohla uplatniť 1.1.2018. V tento časový moment bola jej známa osoba žalovaného, ktorá zodpovedá za bezdôvodné obohatenie, ako aj skutočnosť, že ostatným spoluvlastníkom nájomné bolo vyplatené tak ako každoročne s tým, že žalobkyne došlo k výplate len v rozsahu 2,125 podielu. Dvojročná premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 1.1.2020. Žalobkyňa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za rok 2017 uplatnila podaním žalobného návrhu 28.4.2020, čo vyplýva z prezenčnej pečiatky súdu. Vo vzťahu k uvedenému nároku žalobkyne na vyplatenie finančnej náhrady za užívaný spoluvlastnícky podiel je premlčaný v čase od 1.1.2017 do 28.4.2017, teda vzhľadom

na vyššie uvedené právne zdôvodnenie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniká za každý deň užívania spornej nehnuteľnosti premlčacia lehota plynie u každého dňa, za ktorý žalobkyňa mala právo na vydanie bezdôvodného obohatenia samostatne, teda od momentu, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, to znamená vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu za rok 2017 táto lehota uplynula 1.1.2020. Za obdobie od 1.1.2017 do 28.4.2017 nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia súd vyhodnotil ako premlčaný a v tejto časti nárok žalobkyne zamietol. V tomto smere súd zdôrazňuje, že pri bezdôvodnom obohatení sa nepremlčuje v prípade konštatovania premlčania celý nárok naraz ako pri nároku na zaplatenie nájomného, ale za každý deň samostatne. To znamená, že k premlčaniu časti nároku na alikvótnej výške predstavujúcej 515,66 € došlo, a teda nie v takom rozsahu ako tvrdil žalovaný za celý rok 2017. Nárok je premlčaný za obdobie od 1.1.2017 do 28.4.2017, t. j. za 118 dní. Nájomné za jeden deň v roku 2017 predstavoval sumu 4,37 € (1593,75 € : 365 dní), t. j. za 118 dní predstavoval sumu 515,66 € (118 dní x 4,37 €). Preto súd odpočítal od predmetu sporu alikvótnu časť nároku žalobkyne zdôvodnením, že nie je možné predĺžiť plynutie subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá uplynula žalobkyni v rámci 3-ročnej objektívnej premlčacej doby. Pokiaľ ide o výšku nároku účtovným dokladom mal súd preukázané, že žalobkyni vyplatil žalovaný za rok 2017, a to dňa 15.12.2017 sumu 318,75 €, v roku 2018 dňa 17.12.2018 sumu 318,75 € a za rok 2019 dňa 16.12.2019 sumu 212,50 €, a to v každom prípade za 2,125 podielu, čo znamená, že za 1 podiel žalobkyni v roku 2017 vyplatil 150,- €, za rok 2018 150,- € a za rok 2019 100,- €. Za zvyšných 10,625 podielu nevyplatil v roku 2017 po odpočítaní alikvótnej premlčanej sumy sumu 1078,09 € (1593,75 € mínus 515,66 €), za rok 2018 sumu 1.593,75 € a za rok 2019 sumu 1.062,50 €. Žalovaný výšku podielu za jednotlivé roky nespochybnil a v rámci svojej výpovede potvrdil. Žalovaný robil výpočet výšky podielov pre žalobkyňu za 2,125 podielu, mal vedomosť o tom, ktoré nehnuteľnosti obhospodaruje a za ktoré nehnuteľnosti tento výpočet uskutočnil, z čoho logicky vyplýva, že tak urobil vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam. Žalobkyňa správne odvodila výšku v konaní uplatnenej pohľadávky vo vzťahu k žalovanému z dôkazu, ktorý v konaní predložila, a to poštového poukazu žalovaného, ktorým vyplatil žalobkyni za roky 2017, 2018 a 2019 príslušné sumy za 2,125 podielu žalobkyne. Preto súd mal ustálené, že výška nároku je správna preukázaná a z tejto aj vychádzal. Vo vzťahu k spochybňovaniu podielu 10,625 žalovaným súd dodáva, že v zmysle § 70 ods. 1 katastrálneho zákona platí zákonná domnienka záväznosti zápisu na liste vlastníctva, a to aj záväznosti zápisu výšky spoluvlastníckeho podielu. Ide o zákonnú domnienku podľa § 195 CSP. Žalovaný túto zákonnú domnienku nevyvrátil, preto súd zo zákonnej domnienky zápisu výšky spoluvlastníckych podielov vychádzal. Tvrdenia žalovaného, že prebiehajú exekučné konania, resp. súdne konania, ktoré spochybňujú výšku spoluvlastníckeho podielu žalobkyne, titulu ich nadobudnutia súd v danom štádiu konania nepovažoval za vyvrátenie zákonnej domnienky. Takýmto dôkazom by bol až právoplatný rozsudok. Vyvrátenie takejto domnienky nemôže byť predmetom procesného dokazovania v súdnej veci. Dôkazné bremeno vo vzťahu k záväznému zápisu výšky spoluvlastníckych podielov je na žalovanom, ktorý spochybnil záväznosť zákonnej domnienky. Dôkaz, ktorý by mal právnu relevanciu, teda právoplatný rozsudok žalovaný nepredložil. Preto súd naďalej vychádzal zo zákonnej domnienky a záväznosti zápisu spoluvlastníkov, teda žalobkyne a výšky jej spoluvlastníckeho podielu na listoch vlastníctva. Žalobkyni teda patrí nevyplatený spoluvlastnícky podiel 10,625 x 150 mínus alikvótna čiastka premlčaného nároku za rok 2017, ďalej podiel 10,625 x 150 = 1.593,75 € za rok 2018 a nevyplatený spoluvlastnícky podiel 10,625 x 100 = 1.062,50 € za rok 2019. Vzhľadom k tomu, že predmetom sporu bolo vydanie bezdôvodného obohatenia a v zmysle § 458 Občianskeho zákonníka ide o peňažné plnenie k tomu prináleží aj príslušenstvo podľa § 121 Občianskeho zákonníka, v danom prípade úrok z omeškania, a to vo výške 5 % ročne, ktorý je zákonným úrokom z omeškania. Do omeškania žalovaný sa dostal od 1.1.2018 pri zohľadnení časti premlčaného nároku od 29.4.2018 a ďalej z alikvótnej sumy za rok 2018 a ďalej od 1.1.2019 zo sumy 1.593,75 € a 1.1.2020 zo sumy 1.062,50 € a to až do zaplatenia. V konaní súd mal preukázané, že nevyplatené podiely žalobkyne za roky 2017, 2018, 2019 ostali na účte žalovaného, ktorý túto skutočnosť vo svojej výpovedi aj potvrdil. V zmysle § 123 Občianskeho zákonníka žalobkyňa mala právo užívať sporné nehnuteľnosti, brať si z nich úžitky a toto právo mala aj v roku 2017, 2018, 2019. Nehnuteľnosti sú v nútenom užívaní, žalobkyňa nemohla ňou disponovať, ani brať z nej úžitky. V zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalovaný užíval podiel žalobkyne v rozsahu 10,625 bez právneho dôvodu, bez platnej nájomnej zmluvy a bral z nehnuteľnosti úžitky bez toho, aby žalobkyni vyplatil finančnú náhradu tak ako ju vyplatil v roku 2017, 2018, 2019 všetkým ostatným spoluvlastníkom zapísaným na príslušných listoch vlastníctva, aj keď s nimi nemal uzatvorené nájomné zmluvy. Vzhľadom na uvedené právne zdôvodnenie súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni finančnú náhradu za jednotlivé uplatnené obdobia krátenú o premlčanú časť nároku za rok 2017 spolu s príslušenstvom. Žalobný návrh žalobkyne v časti o vyplatenie finančnej

náhrady titulom bezdôvodného obohatenia za čas od 1.1.2017 do 28.4.2017 zamietol ako premlčaný vrátane príslušenstva, a to uplatneného úroku z omeškania.

17. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 C. s. p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa 262 ods. 2 C. s. p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Náhradu trov konania súd musí riešiť vždy prednostne na základe zásady úspechu v konaní, ktorá sa posudzuje vo vzťahu k celému predmetu sporu. Podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 4 250,-- € s príslušenstvom. Súd žalobe vyhovel čo do sumy 3734,34 € s príslušenstvom, vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobkyňa bola úspešná čo do sumy 3734,34 €, t. j. v rozsahu 86,87 % a neúspešná čo do sumy 515,66 €, t. j. v rozsahu 12,13 %. Rozsah neúspechu žalobkyne predstavuje rozsah úspechu žalovaného. Čistý úspech žalobkyne tak predstavuje 75,74 % (86,87 % úspech žalobkyne mínus 12,13 % úspech žalovaného).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.